

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Eyvende Sessjon.

7de Møde.

Torsdagen den 6te Decemher.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand opholdt sig ved, at det var urigtigt, at Bogholderiet med Hensyn til Anviisningerne ei var adskilt fra Statsbogholderiet. Jeg maa her gjøre opmærksom paa, at Statsbogholderiet er et meget betydeligt og udviklet Institut. Det har egne Afdelinger for alle Udgiftsbrancher. Da der saaledes Dag for Dag føres nøiagtig Conto over alle Udgifter, vil Statsbogholderiet, saaledes som det nu er indrettet, i Reglen være istand til at meddele al fornøden Oplysning, for at de normerede Summer ikke skulle overskrides. Jeg skal dog gjerne indrømme, at det maaskee kunde blive gjort lettere ved at organisere et eget Bogholderi, idetmindste for visse Classer af Udgifts-Anviisninger, og lade Statsbogholderiet mere generelt samle Summerne og vise den hele finantstille Status for Monarchiet, og tillige særskilt for Landsdelene.

Det er iøvrigt almindeligt anerkjendt, at Statsbogholderiet — og det vil vistnok mange af de ærede Herrer Statsrevisorer have erfaret — er uddannet til en høj Grad af Fuldkommenhed her i Landet ved de Mænds personlige Dygtighed, som til forskjellige Tider have forestaaet dette Institut.

Den ærede Rigsdagsmand meente fremdeles, at man kunde forene Landvæsen-, Nærings- og Communal-sager under eet Departement, idet han nemlig troede, at Landvæsen-sager tillige vare Nærings-sager, at vore vigtigste Nærings-

sager netop vare Landvæsen-sager. Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at jeg herefter maa troe, at den ærede Rigsdagsmand ei kjender til den forskjellige Charakter, de den hele Handels- og Haandværksdrift vedkommende Sager have, sammenlignede med Landvæsen-sagerne. Der er en gjennemgaaende Forskjel i Lovgivningen i saa Henseende. Jeg vil imidlertid ikke nægte, at, hvis det var overkommeligt, kunde en saadan Forening være meget ønskelig, men allerede nu, da Forretningerne ere deelte imellem to Departementer og alle Landvæsen-sagerne ere Hovedparten af det ene Departement, er det vanskeligt for Departementschefen at overkomme disse to Administrationsgrene. En saadan Forening anseer jeg derfor for en ligefrem Umulighed, med mindre man igjen her vil opstille den Sætning, at Departementschefen skal have ubetinget Tilltro til Contoirchefen, og da kun overlade ham en Mængde Sager til selvstændig Afgjørelse. Det er iøvrigt rigtigt, at Matriculvæsenet kunde sammenlægges med det directe Skattevæsen, det kan maaskee ogsaa skee i sin Tid.

Den ærede Rigsdagsmand meente fremdeles, at Chefen for 3die Departement burde være en technisk kyndig Mand; deri er jeg aldeles enig med ham, og, naar Vacance indtræder, vil den Mand, der til den Tid maatte være Minister, vel ogsaa bestræbe sig for at erholde en saadan Mand. Naar der dernæst er anket over, at den nuværende Directeur for samme Departement afholdes i sin Embedsvirksomhed ved det meget betydelige Arbeide, han har som kongelig Commissarius ved Jernbanen, saa skal jeg dertil svare, at det ikke er Regjeringen, men Rigsdagen, der har bevirket dette Forhold, thi for at spare en lille Udgift blev det under Be-